

# KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

Ó-vár. Vizi-utca. 231. szám, első emeletben

Megjelen a lap hetenkint kétszer, u. m. Vasárnap és Csütörtökön. Ara évnegyedre 3 ft o. é. Hirdetési ár: soronkint 7 kr, s minden hirdetés után 30 kr bélyegdíj. Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeltetik.

KIADÓ-HIVATAL:

Középutca, STEIN J. könyvkereskedése.

## ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

### „A KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY”

julius—decemberi folyamára

A jövő hó 1-én kezdve lapunknak új félévi folyamára veszi kezdetét, s így az idő ránk következett, hogy azon tisztelt előfizetők további részvételét kikerjünk, kiknek méltánylatát kiérdemelték azon szűk tér, és mozgathatóság körben, hol lapunk a világesemények és sajtóviszonyok között megállhatott.

Oly nagy korszakot élünk, a nagy világban az egymással szembenálló eszmék akkora harca foly, s egy világ oly véletlenül rohanja meg a világot, hogy minden értelmes emberre nézve elkerülhetetlen szükségképp vált figyelemmel kísérni az események minden apró mozzanatait; mert az egyéni élet korunkban szorosabb összeköttetésben áll az emberiség közsorsával, mint állott valaha, s sokszor egy nap nagyobb fejleményeket leplez le, mint évtizedei a békekor korszakoknak.

Azért a ki nemcsak teng az emberiség kebelében, de észlel, s magát a társadalom kiegészítő részének tekinti, annak elkerülhetetlen kötelessége, hogy a napok történelmének olvasása, fejlődésének tanulmányozása által, egyéni életét nemzete életével, s ebben a világtársadalommal szellemi összeköttetésbe hozza, mely összeköttetés visszahat a családi élet fejlődésére s viszonyaira.

E célra a napi sajtó szolgál legelső közvetítőül, mely habár némi távolabból is, a tárgyakat látatja, s melynek nyomán utmutatást lel az, kinek célja van a részleteket alaposabb kútfőkből tanulmányozni.

Más felől az irodalom levén hőmérője a népek műveltségi állásának, s az irodalmi termékekről, lapokról, s önálló kiadott művekről szóló statisztikai kimutatások jellemzően évenként egyes nemzetek műveltségi fejlődését, könnyen felfogható, hogy az irodalomnak közrészvétel általi gyarapítása egyszersmind a legfontosabb hazafi kötelességek sorában áll. Erdély e kötelességet mindig érezte, s ha az összes Magyarbirodalomban megjelent irodalmi vállalatok iránti részvételét megfontoljuk, a Királyhágón inneni magyar-ságra panasz nem lehet, egyszersmind legújabb időkben

azon öröndetes tapasztalatra kezdünk jönni, hogy a Királyhágón túli magyarság is jelesen casinói által kezd részvétel mutatni az Erdélyben megjelent irodalmi vállalatok iránt; sőt lapunk előfizetői között szép számu névsort tudvölünk közelebről az amottani nemzeti osztályból, ez osztályból, mely tiszta magyarsága, valamint Erdélyhez való vérszerinti ragaszkodása által azon viharos századokban mindig kitüntette magát, midőn az addig egy haza, külső befolyások s belső pártok miatt kettő volt szakadva, s egy nagy rész nemzetiségét feledve, idegen oltárok előtt tőmjénezett. Ok mindig érezték a nemzeti egység értékét, ők érezték, s a történelem bebizonyítja, hogy Magyarországra erejének kulcsa Erdély, s mert Erdély tudott független lenni elszakadva is, de nem viszont, ez bebizonyítja, hogy az itteni magyar szellem virágzása a köznemzet életkérdése.

E köznemzetiséget akarja lapunk is szolgálni, annyit hozva a mennyit szűk tere, hatásköre, s a benne működő szellemi erők e téreni képessége megengedend.

Lapunk előfizetési ára az eddigi marad:

Félévre . . . . . 6 ft.

Évnegyedre . . . . . 3 ft.

Havonkint . . . . . 1 ft uj pénzben.

A jövő július elsőjével új félév vévén kezdetét, felkérjük tisztelt előfizetőinket, hogy megrendeléseiket idejekorán megtenni méltóztassanak. Az előfizetési pénzek postán vagy magánúton lapunk kiadó hivatalába STEIN JÁNOS középútcán könyvkereskedésébe küldendők. Kolozsvár, június 10-én.

Szerk.

× (D) Szemle. Ha a mostani világhelyzetet elemezzük, sokkal nagyobb válság bekövetkeztetését lehet elhinni, mint a minő egy év előtt Európa figyelmét foglalkodtatta.

Az érdekek küzdelmét annyira eszűkelti tudja felhasználni Napoleon, hogy tán ma-holnap minden hatalmaságnak egyik ellenfelével dolgot ad, hogy e vitában ő legyen a bíró, s reform-eszméi a győztesek.

És a francia császár politikája tapintatos voltának legnagyobb jelölt szolgál az, hogy Angolhont mindig vele egyetértésben lenni látjuk.

Midőn közelebről is Angolhont egy francia invasióval rettentették, mi bizton állítottuk, hogy az egész csak diplomáciai csel; és megvagyunk győződve, hogy míg Napoleon él, mindent el fog követni az angol barátság megőrzésére.

Első Napoleon irataiból világosan kiténik, hogy ő céljait azért nem érthette el, mert az angolokat csatlakozásra s bizodalomra nem bírhatta. III-dik Napoleon okult nagybátyja példáján, s ő sok mindenben már vert uton halad.

Ha e szempillantásban a világhelyzetet áttekintjük, látjuk, hogy az érdekek mily erős, és előkészített terv szerint vannak szembeállítva, s hogy egyetlen kitérés, a kitérések teljes rendszerét vonhatja maga után.

E szerint mi a világot nagyszerű válság előtt látjuk; s úgy látszik, hogy azon szellemi erő, melynek ez idők harcai doemonai engedelmeskedni látszanak, csak a szicíliai dráma szerencsés kifejlésére vár, és Európa zavarok szemtanúja lesz.

Az események annyira előkészítvők, hogy a lehetőségekhez már is hozzá vethetünk.

Gondoljunk el például, hogyha Szicília meg lesz nyerve a forradalom által, mely Victor Emanuel nevében foly, s mely ellen a szárd király éppen legkevésbé sem óvakodik, s ha Szicília után Nápoly is elesvén, a Bourbonok uralmának a félszigeten vége szakad, vissza fognak e utalni Szárdinria a hatalmát kiegészítő olasz félsziget kettős királyságát? Bizonyosan nem, s annyiaval kevésbé, mert már Anglia s Franciaország is beleegyezett, hogy a két szicíliai királyság a Bourbonok bukása után Victor Emanuel gyorsan nővő koronájába olvadjon fel.

És vajon, ha a szárd dynastia akkora olasz királysággá lesz, elfogja-e nézni Ausztria kezén Velencét, s a pápa kezén a még ott maradt tartományokat?

Már kimondá Cavour gróf a szárd parlamentben, hogy Napoleon szövetségére szükségök lesz azon időre, mikor Velence megszerezése fog bekövetkezni. (?)

Nézzünk már most más felé.

Ausztria és Poroszország között élénkebb antagonizmus foly most mint valaha. Poroszország látja, hogy Napoleon előbb utóbb visszaköveteli a rajnai határt, a francia hadügyminiszterium már tanulmányozza a német csatát, a francia lapok nyíltan beszélnek, hogy Franciaország tulaját a porosz s minden más hatalom köteles elismerni; ezt látva Poroszország, kívánja minden áron a német apró uralkodások erejét egy vezérlet alá vonni, s erre magát éri hivatal, részint szerencsés pénzügyainak, részint azon körülménynek fogva, hogy ő semmi más oldalról nincs ostromolva, s népe is alkotmányos öntudatának szilárdaságával ragaszkodik trónjához. De másfelől Ausztria éppen ily felsegítést követel, s a német udvarok nagyobb része hozzá-

## A GALAMB-POSTA.

Történeti beszély.

IV.

(Folytatás.)

A bég sátorában fűztük tovább beszélgetésünket. Jakib bősű osztályába van vonulva. Tekintetén sértett hiúság borongott, s egy neme az ingerültségnek, mely fájó érzetéből s lázas dühöngésből szokta szólni ki nyomatát. — Szemei baljósatlalag égtek: perzselő tűzők egy kötözve álló álló ifjura áradt el. Az ifju hideg, zavarhatatlan büszke kinézése, gunyosan fejezé ki a hatás tehetetlenségét. A fogoly — Gerő volt.

— Felfogad-e giau helyzeted snlyát? — kérde Jakib. Választ nem nyerve folytatá: — A halál borzasztó oly fiatal erővel, s hódítást biztosító férfias szépséggel szemben.

— Borzasztó uram! és miért? mert nem lehet vele szembezállnom! miután ti nem pirultok rabszjira fűzni két kart akkor is, mikor ezer fegyverzett szabad kar környezi a kettőt, — válaszolta Gerő.

— Fennen beszélés fiu, de méltatlanul. Hát nem kötélt illé-e a kémet?

— S kém vagyok-e én vezér? nyomoru kém . . . ki békáká sngorított tagokkal, torzított arccsal, alattomban szokott az ellen táborába becsuszni; hol dulásra aljasultan meglopni, vagy árulásra csábítással meglopni, egy haditerv titkait. Nem harezhiboz illőleg, teljesen fegyverkezve estem-e foglyaul tulnyomó erő véletlen megrohanásának?

— A fegyver oldalodon csak a kémkedés hazug takarója volt. Egy harezfi, foglyul nem eshetik fegyvere használatá előtt. Ösztál-e te csak egy vágást támadóid közé?

— Ez fáj nekem vezér! Ez til ki arcomra szégyentűlés sötét pirjában. Méltatlan voltam fegyveremre . . . először méltatlan harcias életemben! Ki havak előtt Mezd táborában bástyát építék magamnak janicsárok hulláiból, most — mint gyáva fattyu — boszulatlan estem foglyodul. Utless rokkára vezér! állíts szégyenpadra! seprűt köve kard helyett oldalomra, ezt tán megérdemlem; de kémnek ne nevezd! Arra, hogy megölless, nincs miért indokot keresni. A kegyetlenség,

nem kíván igazolást, ti pedig mind kegyetlenek vagytok.

Jakib ajkára harapott, de még mit sem tudott, tehát fékezni kellett indulatát. — És miért nem használtad fegyveredet, ha banni tudtál vele?

— Egy bűv hatalom igazta le lelke akaratát, karjaim erejét. Egy talizmán birsz vezér, — a gyönyörű hölgyben, ki foglyul teve, kit, ha ellenel elébe léptetsz, tehetetlenné nyomorított azt: perczekre eszmélete eláll, vérkerengése megakad, szemei előtt összefoly a világ, s a mennyország nyílik fel képzeltének! E perczekben védtelenül sujthatod le őt.

— Ha . . . ha . . . ha! nyomoru giau! s te még a legszebb hurira merészled szemedet vetni?! Oly megrohanóan vad volt Jakibnak szemébe kiült dühe, hogy Gerő, mint kigyó érintéstől visszahökent tőle. — Bűnöd kettős tehát — folytatá — csak kettős halál lenne képes azt lenomni. A törvény szava, és nem Jakib bég itélend el.

— Ismerem törvényeteket. Kegyetlen az, mint azok, kikért alkottatt. Hiénák számára a természet törvénye sirdulást monda ki hajlamul. Akarom hallani ítéletedet.

Jakibot meglepte e nemes merészség, s mert érdeke is kívánta, leküzde magában minden vadindulatot. Felállt elélepvé, Gerőt vállon lapogató, és szóla:

— Magadviselete férfias fiu, bár eszélytelen merész; ez korod hibája. Az én korom erénye higgadt eljárás. Te kegyetlennek mondal; annak mondad szent könyvtünk. Ellenem elkövetett hibádat megbocsátom; a „korán“ elleni vétkedet csak nagy Allah bírja megbüntetni. Mint vezér, feltételekhez kell kötöm a kegyelmet. Nemde megzafoltalak fiu?

— Felelmeseknek tetszel uram mérsékeltségben. Halljuk a feltételeket!

— Elmondod minemti intézkedéseket tett Hunyadi ellenünkben: Hol fekszik táborá, hány ezer embert foglal magába? Hol szándékszik nekünk titkózetet adni? E felvilágosítások zálogul táboromban maradsz, míg valóságukról meggyőzőz ajövő, akkor szabad vagy.

— Tovább uram!

A gyönyörű hölgy, kinek bűv hatalma foglyulá tett.

— Tovább uram . . . tovább . . . A gyönyörű hölgy . . .

— Sajátod . . . ha . . .

— Tovább vezér! . . . ha . . .

— Egy véres fűt téssz lábaim elé.

Gerő megrezent. Reszkető hangon kérde

— kié lenne a fő? . . .

— Hunyadié!

Gerő halálsápadt lett, mint kinek villám csap le közelébe, erejét vesztve falhoz tángort. Azt hívé, hogy egy mérges nyilatban szíve minden idegszála szétrepedett. Azután lob futá el hirtelen arczeit, a harag ránczokba fűzött homlokát, szemei szikráztak, karjai feszültek, recsegett a rabszj az erőfeszítéstől. Megrázó volt e perczben őt látni, Jakib is megrendült reá.

— Te ördög vagy bég . . . mennyország helyett poklot ajánlász. Öless meg kegyetlen! — 24 órát kapsz gondolkodásra, feltéve elfogadod feltételeimet, vagy meghalsz! Az örtiszthez fordulva parancsolá: — E fogoly a kémtorony közepé rekeszébe zárandó. A torony aljába es tetejébe őrségek rakandók. További parancsomig éhezni fog.

A 24 óra lejárt.

Gerő újra a bég sátorába vezetteték. Sápadt volt . . . agya kábult: éhség kintozta.

Jakib gunyosan mosolygott: a dult arcon a megadás jelentését olvasta. Megbecsülhetlen értéké lenne Erdély véderéjéről s hadjárat terveiről előlegesen értesülni; ezek alapján a döntő s a haditanácsban, s a kivitel érdeme osztatlanul övé lenne. E számításra jövőjét építé. S hát még Hunyadi eleste?! Ez haláldöfés lenne a keresztényiség előharcosainak. E körülmény nemcsak földi állást emelné képzelt feletti fokra, hanem mennyországban is a próféta jobbát biztosítárná részére. Ez utolsó lehetőségre csakugyan kételkedve gondolt; mert Hunyadiat imádták harcosai, s azok legjelebbjei egyikének Gerőt ismerni fel, alkalmá volt 24 óra előtt. Feltételei többi részét legalább kielégítették akarta minden áron, vele született megtörhetlensége az akarata erre nyugtalanul ösztönöz.

— Nos fiu! — szóla — megjöttél-e engedni a hatalomnak? Arcod sápadt . . . hülepedett véredet alig korbácsolhatja fel ismét a tehetetlen dühöngés. Szemeid tüze bágyadt, hamvazott üszök, kifogytak villámait. Akarom hallani: hogy megadtad magad.

— A rajtam mutatkozó változás, éhség

műve uram! Az önmegadás gondolkodás eredménye lehet: és én, perczekig sem gondolkoztam feltételeidről — válaszolt Gerő.

— S miért?

— Mert azok aljasok . . . én pedig magyar nemes vagyok.

— Tudnod kell a helyzetet, mibe hazád pár nap mulva jövedő; ismered az erőt, mi hely-völgyeitek előzőlendlé. Szembeállítva ezzel marokhadaitokat, a következés önként felmerül. Sorsotok gátolatlan bukás. Az én táborom csak előháda egy 80,000 emberből álló főerőnek. Ez erő keblében a Mezd bég alatti vesztés megtorlásának boszuvágya ég, rajongásig fokozva isteni kijelentés által. Közeledésünk hírére meghódoltak a hitlenségre vetemült dunai fejedelemségek. A hódolók megaláztattak, de élnek, hazájuk áll. E sors rátk, csak hasonló fogadtatás nyomán vár. Ki ellenáll, meghal, vagy rabul hurzoltatik Krimiaiba; a hely, hol ellenállás merénylítettik, tűz- és vas martaléka lesz. Kérdem: nem hazájával és nemzetével tesz-e jót, ki utját metszi a tehetetlenség erőfeszítésének, s ez által meggátolja a bosszu ingerét és kitérését?! Ifju! feltételeim megoldásával könnytve teszed a harcot, s hazádat, nemzetedet mentend meg.

— Átok e feltételekre! Gyehenna tűz az árulóra! — A lázadt indulat csak ennyit engedett Gerő által földoklólág kitagoltathatni. Szünet állt be. Miután hűltébb vérral átfutá gondolatában Jakib döllyfős, minden lehetőséget kizáró nyilatkozatát, gunyos mosoly rángott ajkai körül, tekintete felderült, és beszélni kezdett, szavait szemekinek nemes tűze világosította át.

— Sajnálak uram, hogy vétkes indulatod — mely árulásra csábítani tör — oly gyengévé, törpévé képes téged alázni akkor, midőn — hogy győzhess — óriás nagyságra kellene hogy felmagasítsod, a férfias szilárdaság. A jelen képzelt hatalma feledtetni veled a multat, mellőzteti a jövő kétségességét. Döllyf képviseli nálad az erőt; hetvenkeds a számitást; hazudság a nyíltság őszinteségét. Ily fegyverek hathatnak rabszolgára, de hazafira nem!

Jakib felrobbant ültéből, s handzsárját vonta elő.

(Folytatjuk.)

vonásodik. Igaz, hogy egy nézetben úgy az osztrák mint a porosz egyezik: abban t. i. hogy a bund területét sérteni nem engedik. Amde, ha a válság beáll, ha a megerősödött Szardínia Velencét megtámadja, s ugyanakkor Poroszországot a Rajna mellett Franciaország, mi fog akkor történni? Poroszország nem egyesíthetve a németeket, nem lehet oly erős, hogy Napoleonnak megfeleljen. Ausztria pedig Olaszországgal lehet elfoglalva.

De ez még nem elég. Talán Ausztriának Olaszország nem adhat dolgot, s talán az orosz a németeknek segítyt nyújthat a francia terjeszkedés ellen? — Nem, erről is gondoskodva van a keleti kérdéssel.

Az orosz és francia közt egyetértésről beszélnek a keleti ügyben. Nekünk egy sürgöny után néhány nap előtt azon értesítésünk jött volt, hogy az oroszok 45,000-en átjöttek a Pruthon, s Moldovában táborot ütöttek. Nem hittünk e hírek, s azért nem is közöltük. Napoleon még várakozásra sürgeti az orosz. Miért? bizonyosan mert a szicíliai események befejezésére vár. Akkor meg Oroszországot Türkörszággal összehangolhatják. Ausztriát — kinek keleti érdekeit védenie kell — distrálja kelet felé, míg túl Velence felől háborítatja. Ekkor el lesz foglalva az orosz, el az osztrák, és a rajnai határt csak Poroszország védheti, ő pedig a francia fegyvereknek ellentállani képtelen.

Ki mondhatja, hogy ezen kombinációnk nem lehetséges, ki mondhatja, hogy a mostani politikai viszonyok alapján a nagy hatalmak ily helyzetbe nem sodortathatnak Napoleon éles tervei folytán?

Es ha ez így kivihető lesz, ki tagadhatja, hogy Európa egy nagyszerű átalakulás, s e ezéla nagyszerű válság küszöbén áll?

Ugy látszik, hogy kivált a német diplomaták éles szemmel látják a gyűlő fellegetek, s az 1806-ik évi események visszatérteitől rettegenek. Ezért sürgetik a koalíciót, mely e század második évtizedében Európát Napoleon dictatorsága alól feloldozta. De e koalíció lehetősége még nagyon meszre van. Sok vértáknak, sok romlásnak kell még addig bekövetkezni, míg két egyenlőleg nagy német hatalom közül valamelyik az összes köznezet érdekében a másiknak felsőbbeségét elismeri. Az első Napoleon elleni koalíció könnyebb volt; akkor Ferencz császárral a porosz király tekintélye nem vetekedett, és Anglia ellensége volt Napoleonnak. Most az egyetértés, a koalíció szinte lehetetlen; mert ha e nehéz időben tén Ausztria Poroszországot megtagadná önmagát, akkor az utóbbi a béke után is magának követelné a főrangot, és megfordítva.

E szerint a vizsály mélyebb és kiegyenlíthetlenebb, hogy sem képes lehetne annak elenyésztesével a german elem betölteni most azon természetes hivatását, hogy hárt szabhasson az orosz és francia politika propagandájának, ha t. i. e két nagyhatalom e sakugyan egyetértett, s Anglia előrelátólag résen áll a vívmányban osztzni.

Folyó 1860-ik év június 1-ső napjáig a kolozsvári lovar-egylet titkárságánál jövő júliusi löversenyre következő lovak jelentettek be:

a) Első osztályu 500 darab cs. k. arany császárdíjra: 1. Gróf Pálffy Pál által Ducrow 6 éves szürke mén, apja Chanticlur, anyja Memento. 2. Gróf Wenckheim Rudolf által Quenstown 5 éves pej kanca, apja Annundale, anyja Feinulla. 3. Id. gróf Teleki Domokos által Radamans 4 éves sárga televér mén, apja Chief Justice, anyja Anna. 4. Ifj. gr. Bethlen Ferencz által Little Polly 4 éves pej televér kanca, apja Mildew, anyja Equal. 5. gróf Wenckheim Rudolf által Doboz 4 éves prj mén, apja Musician, anyja Lady Franklin. 6. T. Benson által Pan idős pej mén, apja Alarm, anyja Dromedary.

Ducrow visszavonott. b) Második osztályu 300 db. cs. kir. arany császárdíjra: 1. Ifj. gr. Bethlen Sándor által Cotillon 4 éves pej kanca, apja Bey Monmouth. 2. Báro Wesselényi Ferencz által Judith 6 éves barnapej k., apja Phenomenon, anyja Norma. 3. Ugyan az által Fecske 6 éves barnapej erdélyi félvér kanca, apja Pomblor. 4. Id. gróf Teleki Domokos által Cato idős pirospej mén, apja Cato, anyja Norma. 5. Gr. Lázár Mór által Névtelen 4 éves világos pej kanca, apja Bey Monmouth.

c) Az ugrató versenyre: 1. B. Wesselényi Ferencz által Ficzó erdélyi félvér, anyja Phenomenon. 2. Gr. Bánffy Béla által Moró idős fekete erdélyi félvér kanca, apja Phenomenon, anyja Nelli. 3. Id. gr. Teleki Domokos által Cato idős pirospej félvér mén, apja Cato, anyja Norma. 4. Ugyanaz által Léda 5 éves barnapej félvér kanca, apja Cato, anyja Léda.

Kolozsvárt, 1860. június 4. Biró Lajos. lovar-egyleti titkár.

II. Értésítvény. A folyó 1860-dik évi július hó 29-ik napján Kolozsvárt kiosztandó lötenyészési jutalom díjak iránt. A m. belügyminiszteriumnak és főhadparancsnokságnak 6422/353 1860. A. sz. alatt kelt intézvénye rendőn közzé tett legfelsőbb cs. k. kegyelmes rendeletnél fogva — az országos lötenyésztes emelése és jobbítására — a folyó 1860-dik évtől kezdődőleg hat egymásután következő évekre — a két löversenyi császári díjakon kívül — még évenként 100% sz. cs. k. arany jutalom-díj kiadása rendeltetvén el, és ez összegnek díjakra való kitűzésével, odaítélésével és kiadásával ezen lötenyészítő és versenyegylet bizatván meg.

Ez idézett legfelsőbb k. rendelet nyomán közzététetik:

I. Miként a f. 1860-ik évre a k. adományozott 100 aranyból a következő 12 díjak tűzettek ki, u. m.: 1) 4-től egész 7 éves anyakanczáknak egy sikerült szopós csikóval, melyek jól vannak ápolva, egészségesek és erőteljesek, és egy jó tenyész kanca tulajdonával bírnak, három díj: 1-ső 12 db. cs. arany, 2-dik 8 arany és 3-dik 5 arany. — 2) 3 éves kanczáknak, melyek kitűnő tenyészképességet ígérnek, és hámba még nem használtattak — három díj: 1-ső 12 db. cs. arany, 2-dik 8 arany, 3-dik 5 cs. arany. — 3) 2 éves kanca csikóknak három arany, 3-dik 12 db. cs. arany, 2-dik 8 cs. arany, 3-ik 5 cs. arany. — 4) 1 éves kanca csikóknak három díj: 1-ső 12 db. cs. arany, 2-dik 8 cs. arany, 3-dik 5 cs. arany. — Összesen 12 díj — 100 db. cs. aranyval.

II. A tenyészési jutalomdíjakért pályázó kanczák tulajdonosai községi előjáró bizonyítványával tartoznak azt bebizonyítani, hogy a csikóstól elővezetett anyakancza még a csikó születése előtt tulajdonuk volt, hasonlóan az elővezetett kanca csikó tulajdonosa is, hogy az — egy annak születése idején birtokában volt anyjától — született, és általa neveltetett fel.

II. A főnébbi tenyészési jutalomdíjak odaítélése és kiosztása történik itten Kolozsvárt f. évi július 29-kén délutáni 5 órakor az ugynevezett városi löiskolában a lövásár tér mellett — az a végre kinevezett biztosság által, — mely előtt ezen időben minden pályázati kívánó pontosan megjelenni igyekezik, megjegyeztetvén, miként ezen díjakban csak is a kisebb lötenyészítők részesülhetnek, a ménes tartók dícséretes megemléstől egyebet nem nyerhetnek.

IV. Az odaítélt tenyészési jutalomdíjak a jutalmazott állatok tulajdonosainak — az egész biztosság s valamennyi pályázók jelenlétében azonnal készpénzben fognak nyugtatvány mellett kifizettetni, és épp úgy fognak azon tenyészítők nevei is felolvasatni, kik jutalomra méltó kanczákat hoztak a pályára, de a jutalomdíjak elégtelensége miatt azokban nem részesíthettek, — s az sem fog elmulasztatni, miszerint a díjosztás eredménye, mint szintén a pályázó állatok száma a hírlapok által közzé tétecsék.

Kolozsvárt, március 21-kén 1860. Az erdélyi lötenyészítő és versenyegylet választmánya.

Hátszeg, május hó 23-kán 1860. — A kies Hátszeg vidék is megtartá a nagy Széchenyi gróffért az illő gyászünnepeit a vidék ezen egyetlen városában, jóllehet már ennek előtte Hunyad megye Déván még a mult hóban megtartá azt, hová többen sietének vidékükből; de hogy azok is, kik körülményeiknél fogva Dévára el nem mehettek, akkor érzett hazafias kötelezségeiket el ne mulasszák, folyó hó 19-kén bánatos résztvétel a nagy halott ravatala körül összpontosula; a gyászszertartást a rom. kath. templomban a g. e. kath. vicarius főtitelendő Pap Gábor ur közreműködése mellett helybeli plebanus s Hunyad megyei esperes főtitelendő Dörgő Károly ur végzé, innen átmentünk a helyi. t. templomba, hol is alkalmi beszédet tiszteletes Jakab Benjamin tartott, a Néphymnust egy a Szózatot mindkét templomban énekeltek. — Dícséretre legyen mondva a helybeli kereskedőkre nézve azon felszólítás nélkül tett intézkedés, hogy az ünnepély alatt mindenki boltját bezárá. — Az ünnepélyen jelen voltak a vidék nemességén kívül, kik mindnyájan nemzeti disztlétzetben jelentek meg, sok mások, a nagy számú részvevőket nem vala képes egyháznak hajlékba befogadni; a nevezett napon mind a négy vallásfelekezet harangjai hirdették városunkban, hogy ma nagy ünnep van!

Ezen vidékben még megtartották Széchenyiért az isteniszolgálatot Óralya-Boldogfalván mult hó 21-kén, hol tiszteletes Fábri József igen szép beszédet mondott, és Pestenyben, hol tiszteletes Balogh József tartott beszédet az elhunyt nagy hazafiért e folyó 20-kán.

Bukarest, jun. 4. 1860. — Csak elengedhetlen hazafiai kötelezséget teljesít az ezen városban lakó magyarság, midőn május 24-kére az itteni rom. kath. és ev. ref. egyházakban, miután a consulságtól e végre engedélyt nyert, a legnagyobb magyart ért gyásztiszteletet rendezett. Három ezt megelőzőt nap, mindennap háromszor meghoztattak a harangok, s mind a két egyház különösen csinnal fölékesítették, a padok, oltárok gyász leppel bevonattak, s mindkét templomban számos gyertyával ékesített gyászravatal állítottak. A szertartás reggel 9 órakor a rom. kath. egyházban kezdett meg, még pedig a Hymnussal, melyet a kolozsvári magyar dalmatársulat néhány jeles tagja lélekemelőleg danolt el. A gyászmisét maga a derék gardian Bergman ur tartotta két segédpapjával, mialatt a ravatalt négy díszmagyarba öltözött férfi egy szövetségkel állta körül. Nők, férfiak, iskolás gyermekek mind gyászba öltözve jelentek meg. Tíz órakor az egész gyülekezet, még a három kath. pap is a ref. templom felé vette útját. A feltűnő gyászszereg menet közben annyira megszaporodott, hogy nemcsak a templomban vagy ennek udvarán, de még az utcákon luth. kalvin. is alig férhetett. Mielőtt a tisztelet elkezdődött volna, az operisták a Szózatot szívesek voltak az udvaron énekelni. Az imádság után, mindenki csaknem zokogva siratá a legnagyobb magyart. Ekkor a helybeli magyar dalárda danolt egy igen megráztó négyes halotti éneket, melyre gyászbeszéd, s végre a Szózat második sor eldolanosa következett, s ezzel a gyülekezet a legszebb rendben szétoszlott; kebelében vívén mindenki azon édes vigasztalást, hogy a legnagyobb magyar élni fog örökre a hozzá hasonló nagyokban, kiket az ő élete és pályája állítandó elő a nemzet kebelében.

Kereskedő Spicz és kolozsvári kárpitos Besztercei István urak érdemelnek nyilvános köszönetet a templomok földszesítéséért, amaz a kath. templomot többek hozzájárulásával, Besztercei ur pedig a ref. templomot egyedül és saját költségén díszítvén fel úgy, miként az fennállása óta még soha nem volt.

A Hunnia termében hat hétre gyász határozatot, és a hazafiai arczképei, köztük a dícsült és gyászleppel vonattak be. Minden egyleti bak harangja és kalapján gyászt hordva jelent meg a templomokban, és a mai közgyűlésen s végzésileg kimondatott, hogy minden évben a tavaszi közgyűlésen fel fog elevenítenni a boldogult emlékezet.

Nagy Jakab magyar tiltókművész hazánkfia kétszer lépett föl itt a Bossel szalában, de mind annyiszor kevés közönség előtt, bár jelenlévőket bámulatra ragadta kised egyszerű hangszerevel. Azonban később általa is igazoltatott, hogy a művészet hatalma ellenállhatatlan. Meghalván t. i. a nagy bójárok, hogy mily kitűnő művész tartózkodik Bukarestben, Otele-sanu nagybojár estélyt rendezett Mogoreli nevu falusi pompás kastélyában, hol szerencsés lőn Nagy ur föllépni és lelkesedésre ragadni a válogatott román közönséget.

Ma adja Havi társulata „Hunyadi László“-t, ezzel kezdvén meg itt előadásait. Már ezelőtt három nappal is alig kaptunk jegyeket, ma pedig már az történik a jegyekkel, mi itt tudomra soha se történt. A két huszasos jegyeket 9—10 huszassal kapkodják egymástól az emberek. A jó lelkű Walter né egész ostrom alatt van, karzatjeggyel se tud szolgálni, s ha a szin-

ház három oly nagy lenne, mégis kicsiny volna, pedig nagyobb a pesti színháznál. Legyen áldott Havi lelkes vállalata, ki anynyi hajmeresztő akadályok dacára is, a társulatnak csak egyszerű próbáit is ily hallatlan lelkesedéssel idézett elő. A mai előadás egy új korszakot fog megnyitni a magyar színművészet történelmében. Ugy legyen. — Hollósi és Füredi holnap után érkeznek meg. Koos Ferencz.

## Ujdonságok.

— A birodalmi tanács megnyitáskor máj. 31-én gróf Apponyi rendkívüli birodalmi tanácsos kifejtette ama szempontot, melyből ő az erősített birodalmi tanácsbani saját állását felfogja. Ez következő szavakkal történt:

„Főnégs. s Főherczeg Ur! Tisztelet birodalmi tanácsos Urak!

„Nem vagyok ugyan oly helyzetben, hogy megbízatással bírnék, s azért ezen magas gyűlésben csupán egyéni meggyőződésemet kell képviselnem, melyből sohasem történhetik jogi következtetés azon országra nézve, melyhez tartozom. Mindemellett is kötelessésem érzem magamat, egyéni vélemény nyilvánításomban azon állásponthoz ragaszkodni, melyet egy megbízás szabott volna elém.

„Ezért ha az erősített birodalmi tanács magas jelentőségét tekintem, melynek az idő komolysága tekintetéből egy nagy s igen fontos feladatot kell teljesítenie; ha továbbá megfontolom ama horderő nagyságát, melylyel a birodalmi tanács működése a magyar koronához tartozó országokra is bírti fog, kötelességemnek tartom néhány szót mondani azon állás szabatos kijelölésére, melynek ezen magas gyűlésben elfoglalására, tekintettel Magyarország sajátos viszonyaira, hivatva vagyok.

„Ezen magas gyűlésben nem titok s nem is szabad titoknak lennie, hogy az erősített birodalmi tanács felállítására Magyarországon aggodalmakat gerjesztett. Megfejtendő, hogy egy oly népnél, mely az oszálamhozi saját előbbi törvényei viszonyaihoz, saját történelmi jogai s intézményeihez valóságos kegyelettel ragaszkodik, ezen viszonyoknak lényeges megváltoztatása mély aggodalmakat gerjesztet.

„Az erősített birodalmi tanács felállítását által, melyben Magyarország jövőbeli képviselői s jelenleg a legmagasb bizalom által meghívott egyének most először lépnek a többi örökös tartományokbeliekkel közösen közlekedésbe s képviselői közösségbe, oly lényeges változtatás történt, hogy az — eltekintve egy ily intézmény hasznossága s szükségességétől — formai tekintetben kétségteljes aggodalmakat gerjeszete.

„Már minél inkább el van terjedve ezen vélemény s minél inkább tekintetbe kelle azt vennem, annál fontosabbnak kellett lenni azon okoknak, melyek engem s azon honfitársaimat, kikkel a jelen állás megfeszítésében osztozom, arra indítottak, hogy Ő Felsőge legmagasb felhívásának engedve, egy oly pályára lépünk, mely számos honfitársaink s némely politikai hitsorosaink által, kiknek jogi elveit, jogos meggyőződését s jogos ohajtásait mi sajátaink ismertük el, bennünk egy ily komoly ügyben elválasztani látszik. S valóban az, hogy mi itt vagyunk, a legszembetűnőbb bizonyítványul szolgál arra nézve, hogy minő bizalom helyezünk Főnégs. Fejedelmünk nagylelkűségében, miszerint t. i. az ápril 19-ki kibocsátvány után, politikai létünk legényegesebb tényezőinek helyreállítása által bizonyosan meg lesz nekünk engedve, jogelveinkhez híven kifejezni magunkat ez igen tisztelt gyűlekezetben s azon véleményeket érvényesíthetni, melyekhez történelmi jogaink alapján a korona és az oszálam érdekében ragaszkodunk.

„Mutatja továbbá, minő reményeket építünk ezen a közlekedés és értesülés végett nekünk nyújtott ösvényre, s mily nagy becsét tulajdonítunk egy ily tanácskozásnak, mely nekünk lehetővé teszi, előitéletek és félreértések ellen küzdni, melyek egy és ugyanazon monarchia tagjait mindinkább eltávolítják egymástól, melyek az országok kiváncsok egyetértésének rovására tápláltnak, s a közfelkvő jól lehetnének teszik.

„Azt hittem tehát s hiszem szilárdul, hogy az erősített birodalmi tanács egy felsőge Uralkodónak fölvilágosult bölcsesége által kijelölt ut, melyre, tekintettel azon kivételes állapotra, melyben vagyunk, annál biztosabban léphetünk és kelle lépünk, minél inkább az egyetlennek látszik az, melyen minden félreértések, minden égető kérdések, tehát Magyarország helyzete is és ez ország kívánatai és igényei legjobb sikerrel tárgyalhatnának; midőn ki fog tűnni, hogy Magyarország legitím igényei semmit sem céloznak, a mi valamiképpen a birodalom virágzását, annak kötelekét, vagy az országok állapotát veszélyeztetné; mikép semmit sem céloznak más örökös tartományok rovására, hanem azok olyanok, hogy a birodalom minden részeire csak üdvöt és jót hozhatnak, és minden részek teljes kielégítésével az általános jólétet, az organicus kötelek megszilárdulását és a monarchia megerősödését kell hogy biztosítsák.

„Ezen előföltételek léptem bizalomteljesen e pályára, melyen anélkül, hogy valamely elvről le kellene mondanom, a historiai jogokhoz ragaszkodnom kötelességem! Ennélfogva magától is érthető, hogy én a jövő magyarországi törvényhozásnál engem illető jogról le nem mondom, és az Ő Felsőge legmagasb bizalma következtében nekem adott birodalmi tanácsosi állást élethosszig szintén Ő legkegyelmesebb Felsőge nagylelkűségében bizalommal csak azon értelemben fogtam fel, miszerint az nekem a nélkül adatott, hogy a magyar törvényhozásnál jövőbeli jogaim csorbíthatnának.

„Mielőtt beszédemet bezárnám, tiszteletteljes köszönetemet nyilvánítom Ő császári Főnégségnek azon kegyért, miszerint megengedtetett, állásom szabatos meghatározása végett nyilatkoznom, s kérem, hogy e nyilatkozat jegyzőkönyvbe iktattassék.”

Rendkívüli birodalmi tanácsos gróf Andrássy György, ki hasonlólag szóló kért, az előtte által kifejtett nézetekhez tökéletesen csatlakozott, s még azon észrevételt csatolta hozzá, hogy ő a birodalmi tanácsbani jelen állásban csak mint önmagának felelős tekintendő, nem pedig mint Magyarország képviselője, s hogy végre meg van bízva a magyarországi többi birodalmi tanácsos urak nevében is hasonló nyilatkozatot tenni.

Miután Ő császári Főnégsége a rendkívüli birodalmi tanácsos urakat felhívá, hogy a velük közölt eskümondat aláírják, végül

kijelenté még, hogy Császár Ő Felsége az összes erősített birodalmi tanácsos más nap d. e. 11 órákor a császári udv. várakban elfogadni méltóztatik.

— Császári királyi Apostoli Felsége f. évi június 1-jén a délelőtti folytatásban az összes birodalmi tanácsot külön audientian elfogadni méltóztatott. Annak összes tagjai, a birodalmi tanácselnök Reinér főherceg ur ő császári fonságának elulmenése mellett, a titkos tanács szobájában gyultek össze, s ott vártak Ő Felségére, ki erre csakhamar megjelenni, s miután a gyülekezet ő császári fonsága által bemutatott, ahhoz a következő beszédet intézni méltóztatott:

Birodalmi tanácsos uraim!

„Szívesen üdvözlöm önöket! Azért hívtam fel önöket, mivel bizton számítok arra, hogy oly férfiakra találjak bennük, kik Engem, Ausztria összes népei javának egyenlően előmozdítására irányzott törekvéseimben őszintén s hiven támogatandak.

Fontos általános törvényhozási kérdések, s az államháztartás szabályozása fognak önök véleményezése alá terjesztetni. Tanácskozásainál mindig azon elv sziveskedjenek sem előtt tartani, hogy a birodalom egyes részeinek sorsa bensőleg egymáshoz van forrva, hogy az egyes országok valódi érdekeinek közossége s kölcsönös hatása oly tények, melyek az összes monarchia körül ezer szállakkal egy erős köteleket fontak, hogy minden ezen kötelek tágitása végteli kísérletnek csupán az egésznek, valamint részeinek kárára kellene vezetnie, s a folytonos sikeres kifejlődést szellemi s anyagi tekintetben meg kellene gátolnia; következésképp népeim irányában legszentebb kötelességeimnek megértése nélkül azt elűrni nem lehet. Egyenlő oltalom legyen birodalmam minden törzseinek biztosítva; egyenjogositva, s egyenlően kötelezve legyenek testvéri egyetértésben egy hatalmas egészségre egybekapcsolva.

Az államháztartás vizsgálásánál méltányolják önök a császári birodalom hatalmi állását, és igyekezzenek egyszersmind azzal az állambeliek legkeletőbb kímélését egybekötni; önök meg fognak győződni, hogy már most, noha korlátozások az államháztartásban nem nyilváníthatják azonnal teljes hatasukat, a közigazgatás minden ágaiban nem jelentéktelen megtakarítások érettek el, míg egyszersmind a bevételek általában szaporodtak; ha mi e most kezdett pályán tetterővel és kitartással tovább haladunk, és az Általam elrendelt reformokat a belizgatásban szerencsésen keresztül viszzük, bizton remélem, ha rendkívüli események gátolják közbe nem jönnek, hogy a szükséglet és fedezet közti sulyegyen helyreállítását elérhetjük.

Népeim boldogsága a cél, melyre szüntelen töreksem; a belső jólét és külső hatalom kifejtése a feladat, melynek megoldására folytonos gondomat szentelem. E törekvéseimben önök és minden hű alattvalóim egyesülve velem. A Mindenható áldása adjon szerencsés sikert egyesült működésünknek!

E beszéd bevétele után Ő Felsége a birodalmi tanácsosok által háromszoros lelkesült éljennel üdvözlötett, mire Ő Felsége a gyűlésből kegyeljesen távozott. (B. H.)

— Gerendről következő gyűlésintésként küldött szét: A két testvérhőn által közösen gyászolt feledhetetlen gróf Széchenyi István emlékére gyászünneppé tartatik Gerendén a helyvét hitvallásuk egyházában június 10-én 1860 d. e. 10 órákor.

— Csicso-Keresztur és vidékét f. hó 4-én délután pusztító jégvihar látogatta, galambtojásnyi jégek estek. Csicso-Keresztur, Árpástói, Kudu, Felőr stb. helységek határai valának a dülő elemek kivéte. Nevezett helységek közül többen voltak az első magyar általános biztosítási társaságnál biztosítva.

— Kimutatás a kolozsvári kisegítő pénztár-egylet forgalmáról május havában 1860.

| Bevételek:                                |                      |
|-------------------------------------------|----------------------|
| Pénztármaradék a múlt hóról               | 135 ft 6 kr.         |
| 17 új tagnak 26 részvény után 5 ft 25 kr. | 136 „ 50 „           |
| Havi, rendes és rendkívüli bevételek      | 2448 „ 13 „          |
| Könyvdíjakban 17 ft küldnődíj 14 kr.      | 17 „ 14 „            |
| Kamatok és provisio                       | 476 „ 99 „           |
| Váltó és belyegdíjakban                   | 19 „ 67 „            |
| 116 tag által visszfizetett kölcsön       | 16.638 „ — „         |
| <b>Összesen</b>                           | <b>19.871 „ 49 „</b> |
| Kiadások:                                 |                      |
| 131 tagnak kölcsön                        | 19.260 „ — „         |
| Tisztviselők fizetése                     | 51 „ 4 „             |
| Bélyegdíj                                 | — „ — „              |
| Irodai kellékek                           | 4 „ 15 „             |
| Szolga bér                                | 1 „ 5 „              |
| Szállásbér stb. Mihályig                  | 40 „ — „             |
| 5 visszfizetett betétel                   | 18 „ 8 „             |
| <b>Kiadások összege</b>                   | <b>19.374 „ 32 „</b> |
| Pénztármaradék május 31. 1860.            | 497 „ 17 „           |

Kolozsvárt, május 31. 1860.

Taufer Ferencz Vagner Frigy. Gelth János. igazgató, pénztárnok, könyvvizelő.

— Az „Östr. Ztg.“ írja: „A „Pr. Ztg.“ diplomatiai forrásból értesül, hogy Metternich herceg kormányának azon biztosítást adhatta, hogy Horn urnak a magyar ügyre vonatkozó rőpirata bizonyosan nem fog megjelenni. Metternich herceget ezen engedmény felől maga a francia belügyminiszter értesítette. Kérdés azonban mindenki előtt — teszi hozzá a levelező — ki a viszonyokat ismeri, ha vajjon ezen ügyben végre más befolyások nem merülnek-e fel, s hogy a könyv a hossz-aszalkudozások dacára nem fog-e végre mégis megjelenni.”

— Goyon, törökországban élt tábornoknak, angol tisztelők aláírás útján egy kardot vettek s küldtek el több év előtt. A megistétel és jele azonban későn érkezett. A tábornok már ekkor halva volt. Közölségben a diszkardot, a megholt testvérenek, Goyon ezredesnek adták át, egy e célra Bathban rendezett ünnepélyen.

— Retzius Anders a nagyhirű tudós a napokban Stockholmban meghalozott. Életének végső perceiben is csak a tudományra gondolt, s testének folytonos feloszlása felett megjegyzéseket tett. „Nagyon nehéz a halálharcz”-mondá- „de a legnagyobb érdekel bir figyelemmel kísérni az élet és halál közötti ezen nyakas viadalt. A lábszárak már halva vannak, most a gyomor izmai szűnnek meg működni; az utolsó ránkás nagyon nehéz lehet, de azért nem kevésbé érdekes.” Ezek voltak utolsó szavai.

— A kolozsvári piaci templom körüli épületek lebontására (VI. közlemény.)

Schwarz és társa 50 ft, Bokros Ádám 5 ft, Bregárd János 5 ft, Prági József 5 ft, Biassini Sándor 5 ft, Fibán Károly 2 ft, Gajgázó István 12 ft, Szongott Gergely 5 ft, Lászlófi Márton 5 ft, Márkus Sándor 5 ft, Szongott József 5 ft, T. S. 10 ft, Gál János 200 ft, Pap János 50 ft, gróf Teleki Miklós 100 ft, Máriaff Albert 300 ft, szucs czéh 20 ft, lazékas czéh 20 ft, czipész czéh 50 ft, ács czéh 30 ft, kovács czéh 10 ft, rézműves czéh 15 ft, Dózsa Dániel 20 ft, Horváth Elek 5 ft, Dózsa István 100 ft, gr. Teleki Domokos 1,500 ft, Haynau János 3 ft, Izsép Dániel 1 ft, Biró Miklós 40 ft, Pap Alajos 40 forint. — Az előbbiekkel együtt: 35.000 forintot.

Kolozsvári piaciár. Június 7-ikén 1860. — Bécsi mérője osztrák becsben. Tiszta búza 3 ft 70 kr. — Elegy búza 2 ft 46 kr. — Rozs 1 ft 73 kr. — Árpa 1 ft 26 kr. Zab — 1 ft 84 kr. — Törökőbúza 1 ft 80 kr. — Pityóka — 1 ft 84 kr. Marhabús fontja 14 kr új pénzben.

## Politikai hírek.

— London, június 2. Az alsóháznak ma éji ülésében Russell lord jelenti, mikép Goresakoff herceg a török tartományok jelenlegi helyzetét türtelennek, s a török tartományok igazgatásának újraszervezése végett, egy vegyes vizsgálati bizottság kinevezését szükségesnek nyilvánítja; mivel a Hat-Humayum létesítenül maradt. Erre Angolország az válaszóla, mikép a török tartományok helyzete nem türtel, s az 1856-diki szerződés megtilja az igazolatan beavatkozást. Angolország a többi hatalmasságokkal közle, hogy ő csupán vizsgálati iranti javaslatokhoz csatlakozandik. Francziország constatirozá, hogy a létező visszaélések eltörzése Törökországot erősebbé teendi. Angolország továbbá hozzátevé, hogy nem ragaszkodandik az idegen consuloknak a vizsgálatban részvevéséhez. Bulwer a portának azt tanácsolá, hogy a nagyvezír korlátlan telhatalommal küldessék el a tartományok beutazására. A szultán ebbe beleegyezett. Russell lord azon reményét fejezi ki, miszerint a hatalmasságok közt semmi vélemény-különbség sem leend, a tanácsadások szultánt nem sértendik meg, s a tett intézkedések biztosítandják a porta függetlenségét.

— Páris, jun. 2. Este. Nápolyból érkezett sürgönyök azt állítják, hogy egy oly tanácskozás következte, mely egy angol hajón Lanza tábornok s a fölkelőknek Garibaldi elnöklete alatti bizottmánya közt folyt, a capitulatio iratot alá, melynélfogva a 25,000 főnyi palermói helyőrség a várost minden katonai becsúllettel fogná elhagyni s a hadserekekkel együtt nápolyi hadihajóra ülni.

E nápolyi sürgöny nem állítja azt is, hogy a királyi helyőrség a nápolyi szárazföld felé lenne uton, csak gyanitunk lehet hogy arra, s nem a sziget valamely más pontjára történik az elszállítás, mert ez esemény nem egy végharcz folytán, hanem egy angol hadihajó fedélzetén kötött capitulatio alapján következett be. Egy Párisból június 4-én kelt távirat azon hire, hogy Palermo bombázása az előtti nap ujból megkezdődött volna, azon gyanításra nyujhat alkalmat, miszerint a Palermo körüli fellegvárak összes őrsége Lanza tábornokkal nem vonul el. Egyébíránt egy párnap folvilágosítást hozand úgy az utóbbi hírválósága mint ama rögtön capitulatio egész mivolta iránt is, mely oly tekintélyes hadseregnek csendes és tisztességes elakarodást biztosita. Lanza tbk csapatai tán el voltak bátoratlanodva, vagy tán az élelemre nehézsége is indokul szolgált azon egy kisegítő módot használni.

A szicíliai fölkelés kezdődött ápril 4-dikén; Garibaldi május 7-én szálla hajóra Genuánál s 22 nappal ezután bevonulást tartá Palermóba. Ennyi idő alatt hihető a többi város is meg lesz hódítva.

Egy Turinból május 31-ről kelt sürgöny hiteles kutfőből eredő részletes tudósításokat közöl Palermo helyzetéről s annak Garibaldi általi bevételéről. A szerint Garibaldi 27-én reggeli 4 órákor a déli oldalról támadá meg Palermót. A harc igen heves volt. — 20 órákor a városnak a Toledo utcától délre eső része egészen a nép hatalmában volt. Ekkor az erődöket megszállva tartó kir. csapatok s a kikötőben állomásozó hajóhad a város ellen rettentő bombázást kezdtek. A nép folyvást ellentállván, a csapatok a királyi palotába, a pénzügyi épületbe s a váracsa vonultak. — 10 órákor délig némi fegyverszünet volt. Erre a harc még nagyobb hévvel kezdődött meg újra. A királyi palota a nép által körülvéteett s este foglyujtatott. — Szicília többi városai is mindnyájan fölkeltek, (?) „éljen Olaszország! éljen Victor Emanuel!” kiáltások közt. — Ez utóbbi tudósítás ugyan talán kissé elsieltet, azonban ezen tény kétségkívül tüstént létesülend, mielyt Palermóban ideiglenes kormány lesz föllálíva. Ekkor hihetőleg a mindkét részről összes haderő Messina felé fog irányoztatni, melynek hatalmas védművei szabályszerű ostromot fognak szükségessé tenni. — Calabriában s az Abruzzókban még most nyugalom uralkodik; azonban ezen eredményt nagyrészen a kormány által elterjesztett hamis tudósításoknak köszönhetni. Így p. o. Bariban Tedeum énekellett, a calata-fimi-i állítólagos győzelemért, Midőn az igazság egész terjedelmében tudomásra jutand, a kedélyek hangulatában teljes átalakulást s igen komoly eseményeket lehet várni. Úgy látszik, ezt maga a kormány is érzi; legalább egy, Nápolyból május 29-ről kelt sürgöny szerint, az udvar s a minisztérium ekkor igen nagy rémülésben voltak; miniszteri tanácsulást tartottak, s ennek következtében az összes miniszterek beadták lemondásukat. Azon hír terjedt el, hogy szabadelvű minisztérium alakításáról van szó.

Egy genuai távirat szerint Garibaldi 8 szicíliai gyalogezred alakítását rendelé meg, melyeknek számai a piemonti seregben az 52. sz. ezred után fognak következni. Ezen haderő ezentul is folyvást Sziciliában fog működni, mint nemzeti sereg, s e rendszárvál csupán annyiban bír fontossággal, a mennyiben bebizonyítja, hogy Garibaldi tökéletesen szaktított a mazzinizmussal s hogy folyvást erőlyes merészséggel törekszik a Victor Emanuel királyi uralma alatti alkotmányos Olaszország egysége.

A „Patrie”-nak május 24-ig terjedő tudósításai szerint

Sziciliába naponkint újabb önkénytesek, valamint tetemes mennyiségű fegyverek s hadiszerek érkeznek. 20,000-re teszik a Genuából oda szállított puskák számát. A kiszállások, az ilyen működésekre nézve nagyon kedvező délis délnyugati parton történnek. Mint mondják a nápolyi kormány ennek meggátolása végett, legközelebb egy ágyúnyászadokból álló hajórajt állítand föl, mely ezen sekélyes vizeken fog működni. Messina, Catania, Syracusa s Girgenti városaiban még mindig nyugalom uralkodik ugyan; azonban a fölkelők remélik, hogy legközelebb ezen városok is a fölkelés mellett fognak nyilatkozni. — A nápolyi kormány folyvást újabb csapatokat küld Messinába. — Palermo bevételé után tüstént egy napi lap fog kiadtni, ily czím alatt: „palermói hivatalos lap”, mely a fölkelési kormány rendeleteit közlendi. Továbbá Persano gróf ellen-admiral s a piemonti hajóraj parancsnoka, mint mondják, ezen város kikötőjében állítandja föl főállomáshelyét. A többi nemzetek hajórajainak parancsnokai ugyanezt fognak tenni.

— A calata-fimi-i csata után május 16-án Garibaldi következő napiparancsot adott ki.

„Katonák! Oly bajtársak által környezetve, minők ti vagytok, mindent lehet merni, s azt tegnap megmutattam nektek az által, hogy egy nehéz vállatra, egy számos és erős állásokban levő ellenség ellen vezéreltek benneteket. Hitem végtiszertu szuronyaitokban; s láthatjátok, hogy igazam volt.

Noha fájlaljuk ama szomorú sorsot, miszerint olasz katonák ellen kell harczolnunk, el kell ismernünk, hogy jobb ügyhez méltó ellenállásra találtunk s ebből láttuk, hogy mire leszünk képesek ama napon, midőn az olasz család egészen megváltásunk zászlója körül leend összepontosulva.

Az olasz szárazföld holnap megtudandja, s megünneplendi saját szabad gyermekei s derek szicíliai barátok győzelmét. Akkor anyáitok s kedveseitek büszkéek levén reátok, fölemelt fejjel s örömtől sugárzó arczzal fogják magukat az utcákon mutatni.

A harc — igaz — számos első sorban elesett kedves testvéruk éltébe került nekünk, azonban az olaszok szent ügynek ezen vértanui élni fognak a nemzeti dicsőség évkönyveiben.

Nem mulasztandom el nyilvánosan kijelölni ama vitézek neveit, kik oly bátran vezettek a harczba a még tapasztalatlan fiatal katonákat, s kik holnap egy szebb csataterén vezérelndik győzelemre ama katonákat, kik kedves Olaszországunk lánczának végképeni széttrésésére vannak hivatva. Éljen Olaszország s Victor Emanuel.”

Róma, május 25. Lamoricière tábornok tegnap Viterbába indult, hogy a fenyegetett táboron intézkedéseket teszen.

— Cavour beszéde, melyet Savoya és Nizza átengedése tárgyában, a turini parlamentben tartott.

„En felelősséget vállaltam a márt. 24-diki szerződésért, mely Savoyát és Nizzát Franciaországnak átengedi, az ország és Európa előtt: ha azok a kik előttem szólottak, szívémben tudnának olvasni, nem lettek volna oly keserűek. Nem akarom azon áldozat sulyát csökkenteni, a melyet hozni akarunk; megengedem, hogy ez úgy, a királyság védelmének szempontjából igen komoly; de nem kell tulozni. Savoya az ország védelmére nézve soha sem volt használn, e tekintetben a történetre hivatkozom — a mi igazi védőfalunk az Alpok, és azt meg is tartjuk. A hadtudomány előhaladásával helyzetünk jobbra fordult. Azt mondják, most a parlament nem maradhat Turinban; éppen az ellenkező igaz; mert hála érte lakosságának, Turin a parlament biztonságára nézve a legalkalmasabb város. Emlékeznék önök, mily bámúlásra méltólag viselték magukat az itteni lakosság minden osztályai, férfiak úgy mint nők, az osztrák betörés alkalmával. S a mi a Nizza felől való védelmi vonalt illeti, világos, hogy partjainkat, hatályosan csak a vízen lehet megtámadni valamint védelmezni is. Az a hatalom, mely a tenger felett uralkodik, parancsol a szárazon.

Azt kérdik: minő körpótlásokat nyertünk mi? Ezek azon magatartásban feltalálhatók, melyet a francziák császára tanusított azon emlékezetes leveleiben december 30-ról, melyben ő szentséggel felvilágosítja, hogy a pápai uralomnak Romagnában vége van örökre. E levéllel a császár ép oly sokat tett Olaszországra nézve mint hadjárata által: mert a római curia világi hatalma éppen oly végteljes Olaszországra nézve, mint az idegen uralom. A szerződés indokát tehát a mi nemzeti politikánkban kell keresni, melynek valóítására a szövetségekre van szükségünk. Anglia és Franciaország mellettünk voltak, de Anglia inkább a szabadság kérdésére fordította figyelmét és a nemzetiségi kérdésben, nagyon is babonás listelendő fogva az 1815-diki szerződések iránt, úgyünk nála ellenséges érzülettel találkozott. Tartaléktalan és hatályos rokonszenvet Franciaországnál, a francziák császárnál találtunk; politikánk világoszerte ismert gyümölcsöket termelt; megmáshatjuk ma ezeket? En azt hiszem, hogy az ország, nem-nemzeti politikáról tudni sem akar, ha belügyeire nézve még olyan szabad lenne is. Mig a mostani helyzet fennáll, politikánk semmi oldalfordulást nem tehet; mert Ausztria, Közép-Olaszország annexióját el nem ismerte, úgy hogy az ő irányában nagyon kényes helyzetünk van. Politikánk megmáshatása a legsúlyosabb esélytelenség lenne. A pápa minden alkudozási ajánlatot visszautasít, mig Romagnát neki vissza nem adjuk: e sincs minden veszély nélkül. Ha a pápa csak saját erejére volna szorítva, a dolog semmi különös jelentőséggel nem bírna. De szava visszhangra talált Európában; fájdalom, éppen azon szabad országokban, melyek a szabadságnak oly sokat köszönnek, Belgiumban és Irlandban. Még Franciaországban is visszhangra talált felhívása: egy híres harcos, afrikai babérait lábbal tiporja, hogy a pápai katonák élére álljon! A pápa államairól hallgatni akarok, kotelességgem parancsolja, hogy így tegyék. De távolabhról is fenyegethetnek veszélyek: látják önök, hogy politikánkat változtatni nem lehet.

Azt lehetne ellenem felhozni, hogy nézzünk hát más szövetséges után. En ilyen feltevéssel mellett nem vagyok; a francia szövetséget feladni gyalázattaljes és ostoba tett lenne, a legketébb hálátlanság tette. Mondják némelyek, maradjunk hátegyedul magunkra. Az izoláltság politikájára kellene minden esetre térnünk, ha más menekvőnk rem volna; de azt önkénytelen választani, valósággal örült kezdemény lenne. A mi politikánk szükségessége, és a márczius 24-kiszerződés is a maga részéről szükségesség és politika fenntarthatására nézve.

Ne ámsítsák önök magukat, tudniok kell, hogy Franciaországban egy tömeg ember, bölcsész, történész, sőt az 1793-ik

év pártolói is ellenünk vannak. Ezekhez jönnek még a bürze emberek, kik minden változástól irtóznak. Ezért meg vagyok győződve, hogy a francia nép kedvező hangulata még nem ért volna telté, ha nem állna Franciaország élén egy oly szuverén, ki a legmeglebbebb rokonszenvvel viseltetik Olaszország iránt. Azonban minden hatalomnak megvan határa, és a császár rokonszenvai a tömeg közönyössége mellett nem lehetnek volna többé oly hathatósak. Most pedig, jogosan vagy jogtalanul, nem vitatom, Franciaországban a tömeg Savoya és Nizza bekebelezése mellett van. A szerződés előtt néhány nappal írta nekem Franciaország egyik legszebb jellemű fia: az Isten szerelméért mondjak le Savoyáról és Nizzáról, mert ez szükséges az olaszügy végett. Ezért uraim érdemül számítom fel magamnak, hogy a királynak a szerződést tanácsoltam, s ily felelősséget vontam magamra. Tettem, mert a Franciaországi szövetségnek tartoztam vele.

Es végre, állíthatja-e valaki, hogy Savoya és Nizza Franciaország iránti hajlama egészen új keletű? Ellenkezésképp, uraim, Savoya mindig kitűnő előszeretettel tanúsított Franciaország iránt; a szavazásánál ott csak egy kényszerítés volt, a józan ész kényszerítése. De Nizza, mondják némelyek, kétségbehozhatatlanul olasz. Nizza 1388-ban VII. Odoné alá adta magát, ki Chamberyben udvart tartott; Nizza ezt azért tevő, mert francia fejedelmet kívánt magának. Nizza Olaszországnak nemcsak ajándékozott, de Nizza azért nem olasz. Mára nyelv is ezt bizonyítja, s azon Nizzát, melyről mi lemondunk, ugyis nevezik, hogy „provençei Nizza” megkülönböztetésül a mi másik Nizza della Paugliántól Montferratban. A szavazás tökéletesen szabad volt; avagy kényszerítet gyaragoltak-e a nizzai katonákra, a kik egész hadseregükben szétoszlva, Franciaország mellé szavaztak? A szerződésny fájdalmas áldozatunkba kerül, de a nemzetiségi elvet, mely politikánk alapja, nem sértettük meg. Ha a szerződésny ezt sértette volna, nem írtam volna alá Igen is nyilvánítom a kamarák és az ország előtt: dacára azon élelnek érdekeltségnek, melylyel Velenczo iránt viseltünk, ezért egy talpalatnyi olasz földet sem fogunk feláldozni, (tartós tetszés). Ezért, reményem, uraim, a szerződésny önök szentesíteni fogják. Ha egy fehér golyócskát vetnek önök az urnába, nagy érdemet szereznek vele maguknak hazájuk, Olaszország irányában.

— Bukurest. Itt a kedélyek általában nagy izgultság-

ban vannak; a hová az ember csak megy, mindenütt az oroszok közel megérkezettől beszélnek. Azt gondolhatnók, hogy az ittenieknek valami különös adatuk van, a mire azon közbeszéd alapul; nem, ennek egyedüli alapja azon távirati sürgöny, melyből értesülének, hogy Gotschakoff herceg a hatalmak követeinek a keleti keresztények ügyében szükségessé vált beavatkozás iránt előterjesztéseket tett. Egyébiránt attól csakugyan komolyan tartanak, hogy Milos herceg halálával jelentékeny, ide is vágó események fognak beállani.

— A „B. W. Bl.”-ot a felől értesítik a lengyel határ mellől, hogy az orosz kormány parancsot intézett a császári birodalomban s lengyel királyságban levő szabadságosokhoz, miszerint minden pillanatban készen legyenek a zászlók alá behivatásra.

**Ujabbak.** — A szicíliai mozgalom a legmeglepőbb phasisokat tünteti elő. Alig egy hava, hogy Garibaldi hajóra ültét némely lap még hinni sem akarta; két hét sem telik belé, s a néphadvezér a sziget fővárosa előtt áll; június 2-áról jöve a hír a 25,000 főnyi erős palermói helyőrség capitulatioja felől, s Nápolyból 3-áról kelt tudósítások jelentik, „hogy a király a Palermóban csapatok capitulatioját elvetté, hogy Palermo el van torlaszolva; a fölkelők körülvéve tartják a csapatok által megszállott városrészeket.” E tudósítás való-sága mellett főleg azon körülmény látszik szólani, hogy egy korábbi távirat szerint vasárnap délből kelle a fegyverszünet idejének lejárni, egy párisi sürgöny szerint pedig éppen vasárnap fogott Palermo lövetése újból kezdődni.

— Gennából június 1-ről írják: Villamarina, nápolyi szárd követ a lazzaronik által sértő gunynyal illetettet volna. Június 2-án írják, „hogy a Nápolyban történt demonstratióban csak mintegy 400 személy vett részt a polgári állásuakból, a tömeg nem tartotta demonstrálókkal, a nemesség sem akart abban részt venni. Az orosz követ mint mondják javasolta a kormánynak, adna a népek a piemontizhoz hasonló alkotmányt, de e javaslatára kitérő választ kapott. A miniszteri tanácskozások folyvást tartanak. — A kir. csapatok Palermóban magukat erős állásba sánczolva, magatartásuk által Garibaldit 48 órai fegyverszünet elfogadására kényszerítették. Messinában semmi kilátás arra, hogy ott a fölkelés sikerüljön.”

— A milanoi „Perseveranza” június 3-kán jelenti, hogy Salzano tábornok foglyul esett.

— Nápolyból június 3-án írják: „Június 1-én 8000 fölkelő megtámadta Cataniát, azonban 3 ágyu s 2 zászló veszteség mellett visszaverettek. Catania (70,000 lakosu város Szicília keleti partján) ostromállapotba van helyezve.

— Stambuli sürgönyök szerint La valette francia követ és Labanoff hg orosz követ Stambulban azon hivatalos nyilatkozatot tevők, hogy kormányaik a porta által a Törökországban élő keresztény lakosok helyzetének megvizsgálására kirendelt bizottságot teljesen jóváhagyják és ök (a követek) megvannak bizva, kormányaik megnyugvását e fölött kijelenteni. A keleti kérdés azért koránt sincs elejtve, sőt inkább úgy intézve, hogy tovább keljen, míg hozzá foghatnak a dagasztáshoz.

**Legujabb.** — A legujabb távirati sürgönyök egyike másika talányának is beillhetik, kivált ezen legelső:

Nápoly, június 2. Azon hir szárnyal, hogy a király a francia közbenjárást elfogadta.

— London, jun. 5. Ma a „Times” következő tudósítást hoz: Azon hirre, mikép egy 16,000 főnyi ausztriai hadtest, Nápoly által segélyül hívatta, Nápoly részére tesz mozdulatot, francia ezredek indultak a kijelölt helyre; azonban a hirt nem találták valósnak.

— Páris, jun. 5. Az itteni estilapok megcáfolják a Palermó bombázatásának ujramegkezdéséről közlöst s azt állítják, hogy a fegyverszünet folyó hó 12-keig meghosszabbított. Beesületteljes megoldást remélnék.

— Róma, jun. 2. Garibaldi győzelmei óta demonstratióktól félnek.

— Páris, június 6. Ide érkezett sürgönyök szerint a fegyvernagyvás bizonyítalan időre meghosszabbított. Hirszerint a szicíliai ügy az alkudozások stadiumába lépett.

**Bécsi bürze.** Jun. 6-dikán: Nemzeti kölesön 79.30. Metalliques 5 pcentes 69.10. — Urbéri papírok: magyar 74. erdélyi 69.50. — Bankrészevény 860. Korona 18.03. Cs. k. arany 6.23/4. Ezüst 32.25.

T. és felelős szerkesztő DÓZSA DANIEL.

## H I R D E T É S E K.

### HIVATALOS.

(982)

Eln. sz. 72. 1860.

#### H I R D E T M É N Y.

(1—3)

A magas cs. kir. belügyminiszteriumnak folyó év május 3. ról, 10,523—426 szám alatt kelt kibocsátványa következtében ezennel köztudomásra hozatik, miszerint úgy az egykori földesuraknak mint szintén a volt jobbágyoknak is szabad akaratiukban áll, a beadott és igazolt urbéri-kárpótlási munkálatokról, a cs. kir. pénzalapi igazgatóság irodái előjárásánál rövid uton leendő előleges jelentés után, saját köl ségeiken másolatokat venni, melyek a cs. kir. földterhermentesítési pénzalap igazgatósága által hitelesítve a feleknek urbéri perekben segédokmányul szolgálhatnak.

A cs. kir. földterhermentesítési pénzalap igazgatósága elnökségétől.  
Nagy-Szeben, június 4-én, 1860.

### NEM HIVATALOS.

(982) | 10. 1860. |

Cs. kir. szabad. általán kedvelt

#### ANATHERIN-SZÁJVIZ.

Ára 1 frt 40 kr o. é.

Ezen tíz év óta használatban lévő szájjvíz a fog- és szájrészekre nézve mint egyike a legjobb óvszereknek bizonyult be, magas és főúraságok által toillete-eszközü használtatik, névszerint pedig a legkitűnőbb orvosi egyéniségek által számos bizonyítványokkal helyeseltetvén, minden további dicsérgetés fölösleges. Található Bécs minden gyógyszerártaiban ugyanazon árért.

#### FOG-ÓLOM,

melylyel az ember sajátkezüleg dughatja be odvas fogát.

Ára 2 ft 10 kr.

Cs. kir. legm. kiv.

#### ANATHERIN-FOGPÁSZTA.

Ára 1 ft 22 kr.

#### NÖVÉNY-FOGPOR.

Ára 36 kr a. é.

Bizománysok:

Kolozsvárt: Wolff J. és Kudy J. gyógyszerártaiban. Tordán: Wolff G. gyógyszerész. Szebenben: Zóhrer és Müller gyógyszerész. Brassóban: Fabick János fiai gyógyszerártaiban. Károly-Fehérvárt: Rusz. Segesvárt: Misselbacher J. M. Besztercén: Dietrich és Fleischer. Dézsen: Kremor S. Déván: Büchler A. Nagy-Váradon: Janky J. Huzzela. Fogarason: Nehrer. M.-Vásárhelyen: Büchler D. és Fogarasi. Balásfalván: Kovrig T. Szászvároson: Specht és Leonhardt J. Zilahon: Ifj. Ábrahám Gábor. Debreczenben: Bezler gyógyszerész.

920)

Alulirt tisztelettel tudatja, hogy

### urbéri kármentesítési kötvényeket

500 frtig 1%-val, 500 frton felül 5000 frtig 3/4 %, 5000 frton felüli összegeket pedig 1/2 %-val, kamatok megtérítésével a bécsi bürze napi árkeletén alól bevált. Ezenkívül mindennemű állampapírokat, bürze képes magán kötvényeket, ipar s vasúti részvénnyeket, sorsjegyeket, külhoni pénzeket, továbbá arany s ezüstöt a legutányosabb napi árfoaly szerint elad és veszen.

A postai öszveköltetés oly biztos lévén, hogy a szállításnál semmi veszélytől nem tart-hatni, ajánlja az alulirt ennek használatát azon biztossággal, hogy a posta utján beküldendő kötvényeknek árát, a visszafordulandó postáta a legpontosabban kézhez juttatja, csak kéri ilyen esetekben a cím, lak és utóposta hibátlan feljegyzését.

Debreczen, deczember hóban 1859.

É. KISS ZSIGMOND,

váltó irodája Debreczenben a főtéren Schafferház 2140 szám alatt.

AZ EV. REF. FÖTANODA KÖNYVTÁRAJA. (Bécs farkasutca 74 sz.)

(983)

RÁTH MÓR bizományában Pesten éppen most jelent meg, s Kolozsvártt STEIN JÁNOS-nál kapható:

### PARLAGI RÖZSÁK

Történeti beszélek.

Irta

HALMÁGYI SÁNDOR.

Két kötet. Igen diszes kiállítás. Összesen 317 lap. Ára 2 frt. E beszélek tárgya egytől egyig Erdély történetéből van merítve.

### SAPHIRA

Történeti regény  
Erdély multjából.

Irta

Halmágyi Sándor.

Három kötet. Összesen 534. lap. Ára mind a három kötetnek 2 ft 60 kr.

(958)

### A budai kölesön-sorsjegyek

legközelebbi huzása

folyó évi június 16-kán megy végbe.

A nyeremény-összeg 4,679,657 forint osztrák értékben. 40,000, 30,000, 20,000 és stb. nyerőszámokra van kiosztva.

A legkisebb nyeremény, a mi minden ilyen sorsjegy után kivétel nélkül kell hogy következék, 60, 70, 75, 80 stb. forint osztrák értékben.

Sorsjegyek kaphatók Dietrich Sámuel kereskedésében.

(977)

(2—3)

#### Hirdetés.

„A besztercei kerületben, Szász-Régenhez egy óra járásra, a báró Kemény Simon ur vétsi jószágába van 6,000 veder szesz eladó, hordóval vagy a nélkül, a venni szándékozók értekezhetnek, haszonbérő Szász András urhoz, Szász-Régenbe címzett bérmentes levéllel, a ki hajlandó kevesebb mennyiséget és jutányos áron kiszolgáltatni.”

(978)

(2—3)

**Kis mester-utczában** a napsoran 145 szám alatti ház s telek eladó. értekezhetni felette májális utczába 36. szám alatt a Sikó háznál

(976)

(2—3)

A magyarói birtokosság havasi legelői folyó 1860 augusztus 10-ikén a jövő 1861 dik évre árverés utján haszonbérbe fognak adatni a többet ígérőnek, alul irt m.-régini udvarában délelőtt. A birtokosság megbízásából tudatja  
SZEKERES SÁNDOR

(980)

(2—2)

A tisztelt kolozsvári cs. kir. urbéri törvényszéknek mult május 26-án 954 szá alatt kelt ér-sítésénél fogva az alsó-járai határtagosítására nézve véghezvitte előnyomozati és mérnöki munkálatok hitelesítése s az ezzel kapcsolatos szabályzerü teendőket végett a helyt Alsó Járában tartandó tárgyalás folyó hó 21-dikére levén ki-tűzve, erre minden érdekelt oly hozzáadással figyelmeztetnek, hogy a kiszállandó törvényszéki bizottság a fennálló szabályok szerint azon eset-ben is, ha a felek meg nem jelenének, teendőiben eljár. Alsó-Járában, június 4-kén 1860.

Káli NAGY ELEK.

alsó-járai birtokos és felhatalmazott.

(972)

(3—3)

Kolozsvártt a sétatérrel szembe a bornyumáli hegyben a legszebb helyt, egy 19 1/2 fentályból álló s egy tégla levő szőlő a legjobb karban raj-ta levő szép kinézésű mulatóházzal, sajátószinnel, s minden készülékekkel kedvező fizetési föltéte-lek mellett örök áron eladó.  
Értekezhetni tulajdonos Blassini Ferencz-cel. — Kolozsvártt, jun. 1-jén 1860.